

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Ejere af private Kajer og Bolværker m. v. inden for et større samlet Havneomraade blive Medlem af Forbundet paa nærmere af Forbundets Ledelse fastsatte Vilkaar.

Forsikringen omfatter Erstatning for Skader som Følge af Krigsbegivenheder, og som Forsikringsgenstande angives i § 2 Møler, Kystbeskyttelser, Bolværker, Kajmure, Havnebroer, Sluseanlæg, Ophalerbeddinger o. lign. samt Havnefy, Signalmaster, Sireneanlæg og andre Indretninger til Vejledning for Sejladsen.

De forsikrede bærer en Egenrisiko paa indtil 500 Kr., og skyldig Erstatning forrentes med 5 pCt. p. a. fra den Dag, Skaden anmeldes. Det bestemmes endvidere — i § 5 —, at den enkelte forsikredes Bidrag ikke kan overstige 5 pCt. af de forsikrede Anlægs Værdi. Værdien er skønsmæssigt anslaaet til 300 Mill. Kr., og de 5 pCt. vil saaledes, hvis Værdiansættelsen er rigtig, give 15 Mill. Kr.

Saafernt Begrænsningen af Bidragspligten medfører, at fuld Dækning ikke kan ydes for samtlige indtrufne Skader, skal der ske en forholdsmæssig Nedsættelse af Forsikringskravene. Som i de tidligere Krigsforsikringslove om Bygninger, Skove og Plantager samt privat Indbo er der ogsaa truffet Bestemmelse om, at Forsikringsbidragene først opkræves efter Krigens Afslutning, og, som Følge heraf, at Erstatninger ligeledes først udbetales, naar Krigstilstanden er ophørt.

Forsikringen skal ledes af et Forvaltningsnævn bestaaende af en Formand og 6 andre Medlemmer, der udpeges af Handelsministeriet efter Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder. Der aflægges Regnskab for hvert Finansaar og ved Forsikringsvirksomhedens Afslutning.

For at skabe et sikkert Grundlag for Opgørelsen over de Værdier, der bliver Spørgsmaal om at forsikre, er der truffet Bestemmelse om, at Forbundets Medlemmer skal indsende specificerede Opgørelser over de forsikrede Anlæg med Redegørelse for Grundlaget for Værdiansættelsen. Værdiansættelsen vil naturligvis blive efterprøvet af Forvaltningsnævnet. — Endelig er der givet nærmere Regler om Vurdering af Skade samt om Afholdelse af Skønssforretning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Folketings velvillige Behandling.

Det sidste Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Krigsulykkesforsikring for Lodser.*

Det bestemmes i Lovforslaget, at saafremt Lodser rammes af Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder under Udøvelsen af deres Virksomhed i Henhold til Lodsloven, tillægges der dem eller deres efterladte en Invaliditets- eller Dødsersatning af Statskassen. Med Hensyn til Erstatningens Størrelse foreslaas det, at denne beregnes paa samme Maade som den Tilæggersatning, der tilkommer Søfolk i Henhold til § 1, 2det Stykke, i Lov om Krigsulykkesforsikring for søfarende af 19. December 1936, og det vil sige, at der tillægges Lodser, der rammes af Ulykkestilfælde som Følge af Krigen, en Erstatning paa indtil 10 000 Kr.

Lovforslaget, om hvilket der har været forhandlet med Marineministeriet og Arbejds- og Socialministeriet, imødekommer et Ønske fra Marineministeriet og Lods-kredse om, at Lodserne maa blive stillet bedre i krigsforsikringsmæssig Henseende, end Tilfældet er i Dag. Forholdet er det, at de Lodser, der henhører under Lods-væsenet, opfattes som selvstændige erhvervsdrivende, og de omfattes derfor ikke i Almindelighed af Bestemmelserne i den almindelige Ulykkesforsikringslov af 20. Maj 1933 og følgelig heller ikke af den særlige Lov om Krigsulykkesforsikring for søfarende af 19. December 1936. Da Lodserne saaledes alene er forsikrede mod Krigsulykker i samme Omfang som Personer paa Landjorden, er det fundet rimeligt og stemmende med Billighed at stille Lodserne i den her nævnte Henseende lige med Besætningerne i de Skibe, som de skal yde Assistance. Jeg fremhæver i denne Forbindelse, at Lodserne ifølge Lodsloven saa hurtigt som muligt skal bestræbe sig for at komme om Bord i det Skib, der giver Signal efter Lods, og de kan saaledes ikke undslaa sig for at udføre deres Arbejde under Henvisning til, at der foreligger en ekstraordinær Forøgelse af Risikoen.

Jeg skal tilføje, at Lovforslagets Erstatningsregler ogsaa finder Anvendelse paa saadanne Lodser, der undtagelsesvis omfattes af den Staten paahvilende Forsikringspligt i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 1933. Dette er saaledes Tilfældet med de Lodser, der bistaar Vagervæsenet med Farvandsafmærkning og med Udførelse af de herhenhørende Arbejder ved Anskaffelse, Anbringelse og Vedligeholdelse af Sømærker.

Lovforslaget er, som jeg før nævnte, udarbejdet efter Ønske fra og i Samraad med Marineministeriet, under hvilket Lods-væsenet henhører, og jeg tillader mig med